

Вінницьке відділення Ірпінського державного коледжу економіки і права, вул. Чехова, 11, м. Вінниця
Винницькое отделение Ирпенского государственного колледжа экономики и права, ул. Чехова, 11, г. Винница
Vinnitsya branch Irpin State College
Economics and Law, Vinnitsa, Chekhov, 11

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ЮРИСТА

Постановка проблеми. Освіта сьогодення – це стрижневий елемент сучасної людини, що передбачає розвиток, культуру, творчість, виховання відповідальної особистості, яка здатна до самоосвіти, вміє критично мислити, освоювати різноманітну інформацію, використовувати набуті знання та вміння для творчого розв’язання необхідних завдань та прагне до покращення життєвого рівня як свого так і країни в цілому. В Національній доктрині розвитку освіти України у XXI столітті зазначено, що головною метою української системи освіти є створення умов для розвитку і самореалізації кожної особистості як громадянина України.

У житті кожної людини настає час, коли вона має зробити вибір, від якого буде залежати її майбутнє. Це вибір майбутньої професії. На сучасному етапі професія юриста є досить актуальною та найпопулярнішою серед молоді. Охорона прав і законних інтересів громадян, безкомпромісна боротьба з правопорушеннями, висококваліфіковане розв’язання різноманітних юридичних проблем – є змістом повсякденної діяльності юристів і разом з тим являється їх професійним обов’язком. Саме юристи, які мають ґрунтовні знання, відповідну професійну підготовку, високу правосвідомість, чітке розуміння своєї відповідальності за долю людей, наділені владними повноваженнями і здатні ефективно впливати на зміцнення законності і правопорядку у державі. Сучасне українське суспільство, яке намагається побудувати розвинену правову державу, потребує підготовки кваліфікованих правознавців, які будуть досконало, на високому науковому та професійному рівні володіти вмінням і навичками, які дозволятимуть ефективно працювати в таких формах фахової діяльності, як складення законопроектів, прийом громадян, робота в судах, здійснення ділового листування, практична юридична робота, складення процесуальних юридичних документів.

Поняття професійної культури тісно пов’язане з поняттям «культури праці». Однак вони не ідентичні. Коли йдеться про будь-яку працю, у тому числі некваліфіковану, повсяк-

денну, де не потрібні спеціальні знання, то тут доцільно вживати термін «культура праці». Але це поняття може означати і кваліфіковану працю, пов’язану зі спеціалізацією, професіоналізмом, виробничою діяльністю. Це означає, що культура праці вміщує і професійну культуру, тобто перше поняття ширше, ніж друге.

Професійна культура – вищий рівень професійної діяльності, сформованої в результаті оволодіння студентами професійно значущими знаннями, вміннями і навичками, врахування їх потреб в постійному творчому вдосконаленні. Вищим проявом професійної культури фахівця є професійна творчість та її результати. Основи професійної культури закладаються у людини під час навчання, у період підготовки до професійної діяльності та професійного становлення. Тому, підготовка професіонала – справжнього фахівця своєї справи – має здійснюватися з використанням найновітніших технологій, методик, освітніх інновацій, з використанням набутого вітчизняного й зарубіжного досвіду.

Професійна культура невіддільна від культури особи, яку характеризує насамперед праця, діяльність, виконання службових обов’язків. Тільки працею, її якістю людина перетворює світ і матеріалізує свої сили та здібності.

Стосовно юридичної праці, то вона ґрунтується на теоретичних юридичних знаннях, практичних навичках, духовно-моральних засадах, котрі становлять основу професійної діяльності.

Професійну діяльність юриста характеризують такі категорії: професійна орієнтація, професійне самоутвердження, професійна майстерність, талант, соціальні почуття, професіоналізм, продуктивна діяльність [11].

З іншого боку професійну культуру юриста слід розглянути як його професійну властивість, яка характеризується:

- його знаннями правових та інших соціальних норм (моральних, естетичних, корпоративних);

- повагою правника до права (як позитивного, так і природного), моральних норм, почуттям службового обов’язку;

- вмінням і навичками правоохоронця реалізувати правові, психологічні та інші норми та знання;

- його готовністю виконувати свій службовий обов'язок, діяти правомірно у будь-якій ситуації;

- власною правомірною поведінкою юриста при здійсненні його професійної діяльності.

Юрист зобов'язаний володіти високорозвиненим правовим мисленням, бути здатним до швидкого аналізу, логічного виведення суджень, потрібних для прийняття правильних правових рішень. Розвинуте теоретичне мислення – це здатність особистості до засвоєння на високому рівні правових знань, узагальнення, розуміння наукових основ і принципів розвитку тих чи інших правових знань; уміння передбачати залежність і закономірність існування суттєвих зв'язків між правовими явищами. Метою правового виховання за таких умов є:

- формування належного рівня правової свідомості, правової та професійної культури;

- виховання законслухняності, службової дисципліни і правомірної поведінки, а також соціально-правової активності;

- профілактика причин, наслідків і явищ правового нігілізму серед цієї категорії населення.

Роль правових знань у формуванні професійної культури майбутнього юриста визначається так, що вони є основою, на якій ґрунтуються правові погляди, уявлення, переконання, визначаються спрямованість та установки поведінки. Правові знання надають можливість юристам сформувати правильні правові переконання, правове мислення, правові установки, які не суперечать закону й допомагають обрати відповідний варіант поведінки. Адже юрист повинен не лише володіти знаннями окремих юридичних норм, а й проявляти широку правознавчу освіченість, розуміти характерні тенденції та закономірності еволюції і збагачення законотворчої практики суспільства. Це важливо тому, що саме такий рівень і характер юридичної освіти може спонукати правозахисників не лише до відповідального, а й насамперед шанобливого ставлення до правових цінностей у житті людини.

Механізм формування професійної культури майбутнього юриста функціонує, розвивається та вдосконалюється відповідно до змін, які відбуваються в державі й у суспільстві. Зокрема загальносоціальна, економічна, правова та політична стабільність – запорука нормального функціонування механізму правової діяльності юриста, тобто правові знання юриста, які забезпечують його професійну активність, і є основою правосвідомості, а відповідно, і професійної культури. Культура юриста-професі-

онала має бути вищою порівняно з правовою культурою інших громадян. Аналіз рівня професійно-правової культури юристів переконує в тому, що він складається в юристів при безпосередньому, щоденному зіткненні з правовими явищами. Цьому рівню, як і самій професійно-правовій культурі, властивий вищий ступінь знання і розуміння правових явищ у відповідній сфері професійної діяльності. Водночас кожна юридична спеціальність має свою специфіку, яка зумовлює її особливості професійної правової культури різних її представників, що варто обов'язково враховувати [6].

Об'єкт дослідження. Інноваційні тенденції, які набули популярності останнім часом, поступово вдосконалюють себе. Інноваційне навчання – процес, організований на перспективу, акцентований на підготовку фахівців до роботи в нових умовах. Слово «інновація», що в перекладі з англійської «innovation» означає нововведення, походить від латинського «innovation» – «відновлення», «оновлення», «зміна». Інновація – процес часткових змін, що ведуть до модифікації окремо взятих цілей освіти або способів їх досягнення [3, с. 65]. Сутність інноваційних технологій навчання полягає в органічному сполученні вивчення власних ускладнень із навчанням новим способом і засобами такого вивчення, що насамкінець виражається в діях, спрямованих на подолання цих ускладнень [9, с. 128].

У навчальному контексті «інновація» – це створення нових підходів і технологій на основі переосмислення попереднього досвіду і запровадження новітніх досягнень і їх комплексне використання.

Головним показником інновації є прогресивний початок у навчально-пізнавальній діяльності в порівнянні зі сформованими традиціями, тому інновації пов'язують із внесенням змін:

- у мету, зміст, методи й технології, форми організації;

- у стиль педагогічної діяльності й організацію навчально-пізнавального процесу навчальних закладів;

- у систему контролю й оцінки рівня діяльності навчальних закладів;

- у навчальний план і навчальні програми.

Новизна носить конкретно історичний характер, тобто може виникати і раніше свого часу, потім згодом стати нормою й застаріти [3, с. 147].

В освіті сьогодні актуальною є розробка інноваційних технологій навчання, на основі компетентнісного підходу, які забезпечують якісну підготовку майбутніх фахівців-юристів. Важливим елементом такої підготовки є формування додаткових якостей майбутнього спе-

ціаліста, до яких можна віднести такі:

- володіння сучасними інформаційними технологіями;
- здібність до саморозвитку та самореалізації;
- мобільність;
- конкурентоспроможність на ринку праці тощо.

Виклад основного матеріалу. Нині актуальним завданням стає пошук інноваційних форм і методів підготовки юристів: від розроблення і введення в навчальні плани нових перспективних дисциплін до впровадження інноваційних методик викладання правничих наук. Заслужують на увагу механізми та новітні технології, які допомагають готувати висококваліфікованих, конкурентоспроможних правників, здатних виконувати складні науково-дослідні, фахово-прикладні й творчі завдання. Ось чому важливо знайти найбільш ефективні шляхи модернізації і підвищення якості сучасної юридичної освіти.

Серед педагогічних технологій у навчальному процесі майбутніх юристів найчастіше використовуються ті технології, що орієнтовані на групову роботу студентів, навчання у співробітництві, активний пізнавальний процес, роботу з різними джерелами інформації. Студенти отримують реальну можливість відповідно до індивідуальних задатків і здібностей досягати визначених результатів у різних галузях знань, осмислювати одержувані знання, у результаті чого вони мають можливість формувати власну аргументовану точку зору на багато проблем буття [10, с. 416].

Одним із інноваційних методів навчання є кооперативне навчання – це технологія навчання в малих групах. Члени великої групи розділяються на декілька малих груп і діють за інструкцією, спеціально розробленою для них викладачем. Кожний працює над своїм завданням, своєю частиною матеріалу до повного розуміння досліджуваного питання і завершення роботи над ним. Потім студенти обмінюються знахідками, тому що робота кожного є дуже важливою й істотною для роботи всіх інших, оскільки без неї завдання не буде вважатися виконаним.

Ще одним із інноваційних методів є метод проектів – це комплексний метод навчання, що дозволяє будувати навчальний процес, виходячи з інтересів студентів, що дає можливість їм виявити самостійність у плануванні, організації і контролі своєї навчально-пізнавальної діяльності, результатом якої є створення певного продукту або явища. Успіх проектної діяльності студентів у великій мірі залежить від організації роботи усередині групи, від чіткого розподілу обов'язків і визначення форм відпо-

відальності за виконану частину роботи.

Дослідницький метод навчання дуже часто лежить в основі проектної діяльності студентів, як у рамках звичайних, так і телекомунікаційних навчальних проектів. Основна ідея дослідницького методу навчання полягає у використанні наукового підходу до рішення тієї або іншої навчальної задачі. Робота студентів у цьому випадку будується за логікою проведення класичного наукового дослідження з використанням усіх методів і прийомів наукового дослідження, характерних для діяльності юристів.

Модульне навчання припускає структурування навчальної інформації, змісту навчання й організацію роботи студентів-юристів. У модульному навчанні усе заздалегідь запрограмовано: не тільки послідовність вивчення навчального матеріалу, але і рівень його засвоєння і контроль якості засвоєння.

Одним із найбільш поширених видів роботи у процесі фахової підготовки майбутніх юристів є кейс-метод. Нині він займає значне місце у процесі вивчення дисциплін фахового циклу, хоча й з'явився в практиці вищої школи України не так давно. Цей метод найдоцільніше використовувати у процесі підготовки майбутніх фахівців, тому що він спрямований на формування професійних якостей у студентів.

Науковець В. Бігун вказує на переваги застосування кейс-методу у вищих юридичних навчальних закладах:

1. Кейс-метод сприяє розвитку правового мислення. Аналізуючи справу майбутній юрист водночас вчиться «мислити як юрист», вчиться аргументації, уважності до деталей, нюансів життєвих і юридичних фактів, правових норм, особливостей застосування останніх.

2. Розвиває колегіальні, радше ніж ієрархічні, стосунки викладача і студента. Монологічна лекційна методика зазвичай підкреслює домінування викладача над студентом, тоді як казуальна чи сократівська методика, без котрої перша ефективно неможлива, передбачає якщо не рівноправні, то принаймні стосунки старшого та молодшого колеги. Це, в свою чергу, сприяє як виявленню поваги до гідності людини, так і налагодженню уже зі студентських лав партнерських стосунків у професійному цеху. Методика, освоєння якої потребує як опанування, так і відмінного знання матеріалу, сприятиме кращій професійній підготовці викладачів. Забезпечення цього сприятиме підвищенню рівня викладання, відтак, засвоєння студентами правничих знань, набуття навичок і вмій.

3. «Кейс-метод», зосереджуючись на вивченні судових рішень, а не законодавства, сприяє встановленню суперечностей між ними, їх подоланню. Таким чином, складаються переду-

мови для подолання пробілу між правотворенням і правозастосуванням [2, с. 66-67].

Отже, використання кейс-методу у процесі фахової підготовки майбутніх юристів сприяє перетворенню теоретичних знань на практичні, становленню професійних якостей, розвитку логічного мислення, дозволяє активізувати набуті знання для вирішення фахових завдань, розвиває колегіальні відносини між викладачем і студентом, що сприяє активізації навчального процесу.

Сучасні інформаційні технології, а також використання глобальної мережі Інтернет створює можливості нової якості теорії і практики навчання. При цьому у студента формуються навички спілкування з комп'ютером, з'являється досвід використання сучасних технологій, виховуються якості комунікативності та соціальності, що звільняє викладача від безлічі рутинних функцій. Навчальна діяльність стає якіснішою, ефективнішою, особисто-зорієнтованою, а відповідно – цікавою та доступною.

На сьогодні в основі активного навчання лежить принцип, який спонукає викладача зробити кожного студента суб'єктом навчально-виховного процесу, який шукає шляхи і способи вирішення проблем. Методи навчання дозволяють формувати знання, уміння та навички шляхом залучення студента до курсу активної навчально-пізнавальної діяльності, яка спирається на самостійні види навчання [7, с. 23]. Використання інформаційних технологій, інформаційних систем і телекомунікаційних мереж дає можливість підвищити ефективність ухвалення рішень за рахунок можливості аналізу великої кількості інформації одночасно, автоматичної обробки даних і можливості візуального сприйняття електронних таблиць, графіків, діаграм, витрачаючи при цьому мінімум часу. Майбутні юристи в своїй повсякденній діяльності будуть приймати рішення, які вимагатимуть використання, обробки і аналізу великої маси інформації, уміння швидко зорієнтуватися і вибрати необхідні відомості вказуватиме на професіоналізм особи [4].

Тому, однією з активних і прогресивних форм навчання є практичні заняття. Саме при проведенні цих видів занять викладачами використовуються рольові та ділові ігри, вирішення ситуаційних задач, прийняття студентами нестандартних рішень, знаходяться в екстремальних ситуаціях тощо. Тому основні навички роботи майбутній фахівець може придбати ще до отримання диплома.

Інтерактивні технології навчання формують соціокультурну компетентність, навички критичного мислення та діалогового спілкування студентів, розширюють їхні пізнавальні можливості у здобутті, аналізі та застосуванні інформації, а також виступають базою для формування умінь та навичок у майбутній професійній діяльності.

Майбутній фахівець повинен не просто одержати певний об'єм знань, а й навчитися самостійно здобувати знання, уміти працювати з інформацією, опанувати способами пізнавальної діяльності, щоб надалі не втрачати рівень компетентності і постійно прагнути до підвищення своєї кваліфікації. Тому, при організації сучасного процесу потрібно спиратися на стимулювання різних видів самостійної роботи студента: вивчення навчального матеріалу, здійснення самоконтролю, виконання самоаналізу за результатами виконаних завдань і проведення коректування результатів та прогнозу свого подальшого навчання. Наприклад, для формування навичок та умінь студента можна використовувати електронний практикум, що регулює процес отримання знань, виробляє уміння вирішувати ключові задачі курсу, що вивчається, організовує порядок виконання індивідуальних робіт. Самостійна робота студента є серцевиною його навчальної діяльності. На сьогодні метою освіти є розвиток творчого потенціалу особистості студента, формування його довіри до нових сучасних знань та індивідуальних можливостей для реального застосування їх на практиці впродовж життя [8, с. 83-84].

У контексті входження вищих навчальних закладів у Болонський освітній процес актуальним стало перенесення значної частини навчальної діяльності на самостійне опрацювання, що вимагає організації спеціальної роботи з виховання у студентів потягу до самоосвіти і самовиховання [1]. Що є так важливо для майбутніх юристів.

Висновки. Отже, українське суспільство потребує розробки комплексних процесів створення, впровадження, поширення інновацій і змін в освітньому середовищі, в якому здійснюється його життєвий цикл. Механізм розвитку освіти оновлюється через впровадження в цей процес інновацій. Інноваційне впровадження дає змогу розвитку суспільства через реалізацію інтелектуального потенціалу, творчості суб'єктів та відповідної організаційної й управлінської діяльності.

Література

1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. №1556-VII.
2. Бігун В. С. Юридична професія та освіта. Досвід США у порівняльній перспективі / В. С. Бігун. – Київ : Видавнича організація «Юстиніан», 2006. – С. 66-67.
3. В'яземський Е. Е., Стрілова О. Ю. Теорія и методика викладання історії: Підруч. для студ. вищ. навч. закладів. – М.: ВЛАДОС, 2003. – С.147.
4. Губарев К. Інноваційні технології у вищій юридичній освіті // «Юридична газета» № 11(47) 16 червня 2005 року.
5. Дудченко В. С. Інноваційний метод: нова парадигма науки і практики / В. С. Дудченко // Соціологічні дослідження. – 1996. – №7. – С. 39–46.
6. Кириченко І. Г. Освіта МВС: закономірності формування та перспективи розвитку / І. Г. Кириченко // Іменем закону. – 2002. – № 15 (5299). – 12 квіт.
7. Кремень В. Суспільство знань і якісна освіта / В. Кремень // Освіта. – 2007. – №13-14. – С.23.
8. Нікітіна І. В. Психологія та педагогіка вищої школи: курс лекцій / І. В. Нікітіна, В. Л. Яровий, І. В. Ельперін, В. Ю. Виговський – К.:НУХТ. – 2010. – С. 83-84.
9. Онушкін В. Г. Освіта дорослих : міждисциплінарний словник термінології / В. Г. Онушкін, Е. І. Огарев. – Воронеж, 1995. – С. 128.
10. Шерман М. І. Професійна комп'ютерно-інформаційна підготовка майбутніх слідчих у вищих навчальних закладах МВС України: [монографія.] / М. І. Шерман. – Херсон: Олді-плюс, 2008. – С. 416.
11. Електронний ресурс, (Режим доступу : http://allref.com.ua/uk/skachaty/Profesiynna_kultura_yurista_pravnicna_etika_psihologichny_osoblivosti_yuridichnoyi_diyalnosti).

References

1. Zakon Ukrainy «Pro vyshchu osvitu» vid 01.07.2014 r. №1556-VII.
2. Bihun V. S. Yurydychna profesiia ta osvita. Dosvid SSHA u porivnialnii perspektyvi / V.S. Bihun. – Kyiv : Vydavnycha orhanizatsiia «Iustynian», 2006. – S. 66-67/
3. V'iazemskiy E. E., Strilova O. Iu. Teoriia y metodyka vykladannia istorii: Pidruch. dlia stud. vyshch. navch. zakladiv. – M.: VLADOS, 2003. – S.147
4. Hubarev K. Innovatsiini tekhnolohii u vyshchii yurydychnii osviti // «Iurydychna hazeta» № 11(47) 16 chervnia 2005 roku.
5. Dudchenko V. S. Innovatsiinyi metod: nova paradyhma nauky i praktyky / V. S. Dudchenko // Sotsyolohichni doslidy. – 1996. – №7. – S. 39–46.
6. Kyrychenko I. H. Osvita MVS: zakonmirnosti formuvannia ta perspektyvy rozvytku / I. H. Kyrychenko // Imenem zakonu. – 2002. – № 15 (5299). – 12 kvit.
7. Kremen V. Suspilstvo znan i yakisna osvita / V.Kremen // Osvita.-2007. – №13-14. – S. 23.
8. Nikitina I. V. Psykholohiia ta pedahohika vyshchoi shkoly: kurs lektsii / I. V. Nikitina, V. L. Yarovy, I. V. Elperin, V. Iu. Vyhovsky – K.:NUKhT. – 2010. – S.83-84.
9. Onushkin V. H. Osvita doroslykh : mizhdystyplinarnyi slovnyk terminolohii / V. H. Onushkin, E. Y. Ohariev. – Voronezh, 1995. – S.128.
10. Sherman M. I. Profesiina kompiuterno-informatsiina pidhotovka maibutnix slidchykh u vyshchykh navchalnykh zakladakh MVS Ukrainy: [monohrafiia.] / M. I. Sherman. – Kherson: Oldi-plius, 2008. – S. 416.
11. Elektronnyi resurs, (Rezhym dostupu : http://allref.com.ua/uk/skachaty/Profesiynna_kultura_yurista_pravnicna_etika_psihologichny_osoblivosti_yuridichnoyi_diyalnosti).

Юнова О.П. Інноваційні технології формування професійної культури юриста.

Автором даної роботи було обґрунтовано актуальність використання найновітніших технологій, методик, освітніх інновацій, з використанням набутого вітчизняного й зарубіжного досвіду у професійній підготовці майбутніх юристів. У статті наведено визначення таких важливих понять, як «професійна культура», «інновація», «інноваційне навчання».

У статті акцентується увага на необхідності розроблення інноваційних технологій навчання, оснований на використанні компетентнісного підходу. Це забезпечує якісну підготовку майбутніх фахівців-юристів. Важливим елементом такої підготовки є формування додаткових якостей майбутнього спеціаліста, до яких відносять такі: володіння сучасними інформаційними технологіями; здібність до саморозвитку та самореалізації; мобільність; конкурентоспроможність на ринку праці тощо.

Автором представлені інноваційні методи підготовки майбутніх фахівців-юристів, серед яких виділяють кооперативне навчання, метод проектів, дослідницький метод, модульне навчання та кейс-метод. Дані технології випробувані в практичній діяльності, їх педагогічна доцільність у підготовці юристів обґрунтована в даній статті. Результатом використання зазначених методів є розвиток творчого потенціалу особистості студента, формування його довіри до нових сучасних знань та розвиток індивідуальних можливостей для реального застосування їх на практиці. Саме прогресивний початок у навчально-пізнавальній діяльності студентів є головним показником результативності впровадження інновації. На відміну від традиційних методів професійної підготовки, інноваційні методи вносять зміни в стиль педагогічної діяльності й організацію навчально-пізнавального процесу навчальних закладів; систему контролю й оцінки рівня діяльності навчальних закладів; навчальний план і навчальні програми. Це знаходить відображення в змісті навчання та організації навчально-виховного процесу і визначає практичну значущість даного дослідження.

Ключові слова: професійна культура, інновація, інноваційне навчання, інноваційні методи, теоретичне мис-

Юнова О.П. Инновационные технологии формирования профессиональной культуры юриста.

Автором данной работы было обоснована актуальность использования новейших технологий, методик, образовательных инноваций с использованием приобретенного отечественного и зарубежного опыта в профессиональной подготовке будущих юристов. В статье приведены определения таких важных понятий, как «профессиональная культура», «инновация», «инновационное обучение».

В статье акцентируется внимание на необходимость разработки инновационных технологий обучения, основанных на использовании компетентностного подхода. Это обеспечивает качественную подготовку будущих специалистов-юристов. Важным элементом такой подготовки является формирование дополнительных качеств будущего специалиста, к которым относятся следующие: владение современными информационными технологиями; способность к саморазвитию и самореализации; мобильность; конкурентоспособность на рынке труда и т.д.

Автором представлены инновационные методы подготовки будущих специалистов-юристов, среди которых выделяют: кооперативное обучение, метод проектов, исследовательский метод, модульное обучение и кейс-метод. Данные технологии испытаны в практической деятельности, их педагогическая целесообразность в подготовке будущих юристов обоснована в данной статье. Результатом использования указанных методов является развитие творческого потенциала личности студента, формирование его доверия к новым современным знаниям и развитию индивидуальных возможностей для реального применения их на практике. Именно прогрессивное начало в учебно-познавательной деятельности студентов является главным показателем результативности внедрения инновации. В отличие от традиционных методов профессиональной подготовки инновационные вносят изменения в стиль педагогической деятельности и организации учебно-познавательного процесса учебных заведений; систему контроля и оценки уровня деятельности учебных заведений; учебный план и учебные программы. Это находит отражение в содержании обучения и организации учебно-воспитательного процесса и определяет практическую значимость данного исследования.

Ключевые слова: профессиональная культура, инновация, инновационное обучение, инновационные методы, теоретическое мышление, профессиональная подготовка будущих юристов.

Unowa O. P. Innovation Technology forming a lawyer.

The author of this work was the actuality of using the latest technologies, techniques, educational innovation, using the lessons of domestic and foreign experience in the professional training of future lawyers. The article describes the definition of such important concepts as «professional culture», «innovation», «innovative learning.»

The article emphasizes the importance of developing innovative technologies of training, based on the use of competence approach. It provides high-quality training of future professionals. An important element of this training is to create additional qualities of the future, which include the following: possession of modern information technology; ability to self-development and self-actualization; mobility; competitiveness on the labour market, etc.

The author presents the innovative methods of training of future professionals, among them distinguish cooperative learning method projects, research method, modular learning and case method. These technologies tested in practice, their pedagogical usefulness in preparing future lawyers justified in this article. The result of the use of these methods is the development of the creative potential of the student's personality, forming his confidence to the new knowledge and the development of individual opportunities for the real use of them in practice. It is progressive in educational and cognitive activity of students is the main indicator of the effectiveness of the implementation of the innovation. Unlike traditional methods of training, innovative makes a change in the style of the educational activities and organization of teaching and educational process of educational institutions; the system of monitoring and evaluation of the level of activity of educational institutions; curriculum and training programs. This is reflected in the content of teaching and the Organization of the educational process and defines the practical significance of this study.

Key words: professional culture, innovation, innovative learning, innovative methods, theoretical thinking, professional training of future lawyers.